

Bijbels perspectief

Het woord van de week

Johannes 17:3

Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt.

Eigenlijk kan het niemand ontgaan hoe juist in onze tijd de duisternis op kousenvoeten al meer terrein wint. De God van de Bijbel die voor menigeen geen rol van betekenis meer speelt - als Hij niet uit het leven is geduwd, dan wel tenminste naar de marge - blijkt intussen haast ongemerkt te worden vervangen door in elk geval een afbeelding van Boeddha. Nu kun je deze ontwikkeling wel positief proberen te duiden door te stellen dat er *dus* in de mens toch een ingeschapen besef is van iets hogers, buiten zichzelf, maar is deze ontwikkeling echt positief?

Of het nu gaat om de folder van de Blokker, de Xenos of een willekeurig tuincentrum, overal duikt hij op, en dat massaal, en in allerlei formaten. Zelfs bij menigeen die zich christen noemt, weet hij intussen een plaatsje in de vensterbank, aan de muur, of in de tuin te bemachtigen. En zelfs bij diegenen is dan bekend dat je een Boeddha 'niet zelf moet aanschaffen, maar moet krijgen', 'want alleen zo zal er sprake kunnen zijn van een zegen...'. Er iets van zeggen heeft geen effect, dan heet je al snel overdreven of te serieus, of het wordt afgedaan met 'baat het niet, het schaadt ook niet' tot 'uiteindelijk gaat het toch om God'.

Selwyn Hughes schreef terecht eens dat het kennen van God het meest belangrijke in het leven van de mens is. Volgens hem zou de mens wanneer de zondeval niet had plaatsgevonden zichzelf onvoorwaardelijk en volkomen aan dat kennen van Hem hebben toegewijd. Hoe we God kunnen kennen - en dat meer en meer? We kunnen Hem alleen kennen via de manieren die Hij gekozen heeft om zichzelf te doen kennen. En dat is door zijn Woord en door de Vleeswording daarvan, zijn Zoon Jezus Christus. En, zegt Paulus in Romeinen, de wereld kan Hem ook kennen vanuit de schepping - die toont onherroepelijk zijn bestaan aan en zijn almacht en grootheid. Gebrek aan het Hem kennen heeft verstrekende gevolgen: een ten gronde gaan - iets om toch zeker serieus te nemen!

Bewijs je als christen God te kennen als je, zoals ik met eigen ogen heb gezien, in de hal van je huis een meer dan een mans hoge vergulde Boeddha hebt staan? Je mag niet oordelen, maar het zicht op de God van de Bijbel is dan toch wel tenminste vertroebeld. Immers, laat God al niet in het Oude Testament weten dat Hij geen god naast zich duldt, laat staan een gesneden beeld?

Te midden van alle ellende en beproevingen verzuchtte Job op zeker moment: O, dat ik Hem wist te vinden, dat ik tot zijn woning mocht komen! (Job 23:3) en dat, terwijl hij in hoofdstuk 19 nog had getuigd: Maar ik weet: mijn Losser leeft en ten laatste zal Hij op het stof optreden (vers 25). Van die Losser waar Job op doelde, sprak het tekstwoord van deze week. Woorden om eens goed in de stilte tot je te laten doordringen. En Job? God vond hem en sprak hem aan en... zegende hem overvloedig! Zie Hij staat aan de deur en Hij klopt. Aan wie bied ik plaats? Ik verlang naar Jezus, het kostbare Lam dat mij vrijkocht!